

[Ahlmann-Ohlsen]

gevinst. Det er vi fra konservativ side modstandere af. Tværtimod er der ofte på miljøområdet brug for langsigtede løsninger, hvor omfattende undersøgelser kan danne baggrund for de senere beslutninger, der skal træffes på de enkelte delområder.

Sådan har det konservative folkeparti ønsket at arbejde, siden vi i 1973 fik vedtaget miljøbeskyttelsesloven sammen med socialdemokratiet.

Siden Sevesoulykken er debatten om dioxiner gang på gang blusset op, ofte på et utilstrækkeligt informationsgrundlag og udokumenterede rygter. Med Sevesoulykken i erindring får disse debatter ofte et utilsigtet følelsesmæssigt indhold, der blot skaber en form for panik fremfor at give befolkningen den information, den har krav på.

Denne forespørgselsdebat foregår kort tid efter, at TVs kulturafdeling viste en udsendelse om emnet i programmet Kikkerten. I den anledning vil jeg tillade mig at citere fra dagbladet Politiken den 18. april 1985 et indlæg skrevet af overlæge i sundhedsstyrelsen Nils Rosdahl:

»Det er godt, at medierne tager vigtige emner op til behandling. To forhold ved udsendelsen finder jeg kritisable. Det ene drejer sig om sammenblandingen af spørgsmålet om medfødte misdannelser og modernermælksforurening. Måden, det blev skildret på, medførte en betydelig risiko for, at tilskueren kunne få den fejlagtige opfattelse, at børn blev misdannede ved at die. Bl.a. Jyllands-Posten den 10. april 1985 synes at have fået det indtryk. Det andet forhold er, at man ikke oplyste, at de britiske og vesttyske sundhedsmyndigheder havde fradømt henholdsvis den engelske avisartikel og den vesttyske TV-udsendelse enhver videnskabelig værdi. En britisk undersøgelse i det pågældende område havde *ikke* vist en øget hyppighed af medfødte misdannelser. Disse oplysninger gav jeg, da jeg blev interviewet, men dem ønskede man ikke at benytte.«

Denne vurdering af TVs evne til at fremstille problemstillingen deler det konservative folkeparti, og det betyder samtidig, at vi seriøst og målbevidst ønsker at være med til at afdække de problemer, der eventuelt er forbundet med dioxinforureningens langtidsvirkninger.

Vi kender jo som før nævnt nogle kilder til dannelsen af dioxiner, der er giftige. Vi

ved, at disse dioxiner først og fremmest dannes ved forbrænding af organisk materiale ved lave temperaturer. Vi ved samtidig, at de ved højere temperaturer igen nedbrydes til ikke-giftige klorforbindelser og vand.

Dioxinerne dannes især i forbrændingsanlæggene ved afbrænding af plast, kosmetik, skæreolier og imprægneret træ, men netop denne form for forbrænding foregår på langt den største del af de danske anlæg, der er af en høj, internationalt accepteret standard, således at en vis dioxinforurening allerede er nedbragt ganske betydeligt.

Vi vil fra konservativ side imidlertid støtte fortsatte undersøgelser på området. Det, der er behov for, er populært sagt en afforvirring af området, og dette stykke arbejde har ministeren nu iværksat ved at komme med oplæg til en handlingsplan. Det føler vi fra konservativ side er et godt udgangspunkt. Lad os sikre, at arbejdet kommer til at foregå i et klima af saglighed uden påvirkning af impulsive planer om en dansk dioxindebat på et følelsesladet kampagneniveau.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg synes egentlig, det var noget ubehageligt, at hr. Ahlmann-Ohlsen i den grad brugte ovelæge Nils Rosdahls udtalelser til Politiken som argument. For det første bemærkede jeg, at der i det svar, der bagefter kom fra de to journalister, der havde lavet udsendelsen, blev sagt, at Nils Rosdahl, allerede inden udsendelsen gik i æteren, havde oplyst dem om, at han mente, han var loyalt citeret. For det andet synes jeg egentlig, det mest chokerende i denne sag er, at der skulle et privat initiativ til: to journalister, der selv påtog sig at finde modernermælken og få den analyseret i Sverige, før der virkelig kom opmærksomhed omkring dette problem, og før der blev rykket nogle hegnspele. For problemet er øjensynlig, at sundhedsstyrelsen har været klar over, at man kunne forvente et meget højt dioxinindhold i modernermælk, men alligevel hellere ville gå på kattepoter, og det er i mine øjne den værst tænkelige metode, for hvis man gerne vil undgå at skræmme, bør man være først på mærkerne med saglig oplysning og også med bud på, hvad man kan gøre for at nedbringe dioxinbelastningen af mennesker, som jo er alvorlig.